

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 lipca 2021 Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że J. K. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą:

- podlega dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 18.06.2019 r. do 28.02.2020 r. i od 1.05.2020 r.

- nie podlega dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 1.03.2020 r. do 30.04.2020 r.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że J. K. zgłosił się ostatnio do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych i wypadkowego od 18.06.2019 r. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Jednocześnie z tego tytułu wnioskował o objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym od 18.06. 2019 r.

Organ podniósł, iż decyzją z 12.10.2020 r. znak:210000/604/CW1035740/2020-ZASU oddział odmówił J. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 24.03.2020 r. do 6.04.2020 r. oraz zasiłku opiekuńczego od 7.04.2020 r. do 20.04.2020 r. z uwagi na fakt, że wnioskodawca nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1.03.2020 r.

W dniu 28.04.2021 r. J. K. wystąpił z wnioskiem o wyrażenie zgody na opłacenie po terminie składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za 03/2020 r. W uzasadnieniu wniosku wnioskodawca wskazał, że składa wniosek w związku z Zarządzeniem Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia. Wyjaśnił, że 12.10.2020 r. Zakład odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku za okres od 24.03.2020 r. do 20.04.2020 r. powołując się na fakt zaniżenia podstawy wymiaru składek w związku z uwzględnieniem dnia 24.03.2020 r., jako dnia pozostawania w kwarantannie. Wskazana przez wnioskodawcę przyczyna nieopłacenia w terminie składek za 03/2020 r. nie została uznana za okoliczność, która uzasadniałaby pozytywne rozpatrzenie wniosku, szczególnie, że ubezpieczony wystąpił z wnioskiem wskutek odmowy wypłaty zasiłku chorobowego i opiekuńczego. Za negatywnym rozpatrzeniem wniosku przemawiał fakt, że ubezpieczony był świadomy konsekwencji prawnych związanych z niedotrzymaniem terminu płatności składek, polegających na ustaniu z mocy ustawy dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Dobrowolne ubezpieczenie chorobowe wygasa bowiem, gdy niedotrzymany został termin zapłaty składki. Ustawodawca uznał, że osoba która oczekuje od organu rentowego świadczeń zobowiązana jest opłacić składkę w ustawowym terminie i prawidłowej wysokości. Dodatkowo organ wskazał, że jeżeli osoba prowadząca działalność gospodarczą nie jest w stanie wywiązać się z obowiązku terminowego opłacania składek, to nie ma obowiązku do tego ubezpieczenia przystąpić, bowiem ma ono charakter dobrowolny. Pismem z 28.05.2021 r. poinformowano wnioskodawcę, że zgoda na opłacenie po terminie składek za 03/2020 r. nie została wyrażona oraz, że ustalo dla wnioskodawcy dobrowolne ubezpieczenie chorobowe w miesiącach 03/2020 r. i 04/2020 r. Wobec tego, że sprawa ma charakter sporny, oddział wydał również decyzję o przebiegu dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego w ramach ostatniego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej po zasiłku macierzyńskim.

/decyzja k. 51-61 akt ZUS/

W dniu 13.08.2021 r. odwołanie od powyższej decyzji wniósł J. K. domagając się jej zmiany i ustalenia, że podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w marcu i kwietniu 2020 r.

W uzasadnieniu swego stanowiska podniósł, iż decyzja została wydana na podstawie błędnej oceny stanu faktycznego z pominięciem następujących okoliczności:

1. Zgodnie z decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w ramach przepisów tak zwanej „Tarczy anty-covidowej” wnioskodawca jest zwolniony z opłacania składek na ubezpieczenie społeczne za okres marzec-kwiecień-maj 2021

- oznacza to, że za wspomniany okres suma opłaconych przez niego składek na ubezpieczenia społeczne (w tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowe) powinna wynosić 0 złotych. A co za tym idzie nie doszło do zaniżenia opłacenia składek, a ewentualne błędy w deklaracjach ubezpieczeniowych nie powinny doprowadzić do przerwania ciągłości ubezpieczenia chorobowego z tytułu opłacenia składki w zbyt małej wysokości lub po terminie.

2. W spornym okresie czasu (marzec 2020r.) wnioskodawcy przysługiwało w tym samym czasie prawo do świadczenia chorobowego z tytułu przebywania w kwarantannie po przekroczeniu granicy (przekroczenie granicy nastąpiło 24 marca 2020r.) oraz z tytułu sprawowania bezpośredniej opieki nad córką z uwagi na zamknięcie przedszkola z powodu epidemii (...) 2 (zamknięcie przedszkola nastąpiło 16 marca 2020r.). Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał początkowo, że w okresie od 24 marca do 6 kwietnia wnioskodawca przebywał w kwarantannie i za ten okres ustalił mu prawo do zasiłku chorobowego. Następnie od 7 kwietnia 2020r. Zakład ustalił mu prawo do świadczenia opiekuńczego z tytułu sprawowania bezpośredniej opieki nad córką w związku z zamknięciem jej przedszkola. Po kilku miesiącach Zakład zmienił zdanie odnośnie kwarantanny i uznał, że zaczęła się ona nie z chwilą przekroczenia granicy, a od dnia następnego, czyli 25 marca i powinna trwać do 7 kwietnia włącznie. Na tej podstawie Zakład uznał, że w dniu 24 marca nie przysługuje mu prawo do świadczenia chorobowego i z tego też powodu Zakład uznał, że w marcu 2020r. doszło do zaniżenia składki na ubezpieczenia społeczne (w tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowe) pomimo tego, że wnioskodawca został zwolniony z opłacenia składek za marzec, kwiecień i maj 2020r.

3. Po otrzymaniu informacji o zmianie stanowiska Zakładu, dotyczącej dnia 24 marca 2020r., wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o wypłatę świadczenia opiekuńczego za ten dzień - sprawował i w tym dniu także osobistą opiekę nad córką. Jednak Zakład odmówił rozpatrzenia wskazanego wniosku tłumacząc się tym, że zdaniem Zakładu został złożony po upływie 6-miesięcznego terminu. W ocenie odwołującego, Zakład całkowicie zignorował fakt, że nie mógł wystąpić o to świadczenie wcześniej, gdyż do chwili zmiany stanowiska Zakładu i poinformowania o tej zmianie, za 24 marca 2020r. wnioskodawca otrzymał już świadczenie chorobowe i nie mógł wnioskować o świadczenie opiekuńcze za ten sam dzień.

/odwołanie – k.3 – 3 odwrót/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 14.08.2021 r. (data wpływu 25.08.2021 r.) organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując argumentację podniesioną w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 5-6/

Na rozprawie w dniu 25.04.2022 r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, iż wnioskodawca podlega dobrowolnie ubezpieczeniom chorobowym od 1.03. do 31.05.2020 r. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowisko procesowe stron protokół z rozprawy z dnia 25.04.2022 r. 00:00:43-00:002:18/

W dalszym toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska procesowe, z tym że pełnomocnik wnioskodawcy na rozprawie w dniu 13.07.2022 r. dodatkowo wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

/pismo procesowe organu rentowego z 9.05.2022 r. k. 29, pismo procesowe pełnomocnika powoda z dnia 24.06.2022 r. k. 39-40, pismo procesowe organu rentowego k. 42 stanowiska procesowe stron protokół z rozprawy z dnia 13 lipca 2022 r. 00:00:33-00:02:15 i 00:05:04-00:16:14/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą od 2010 r.. Z tego tytułu zgłosił się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych i wypadkowego ostatnio od 18.06.2019 r. Jednocześnie z tego tytułu wnioskował o objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym od 18.06.2019 r.

/ bezsporne, zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 13.07.2022 00:02:15 -00:05:04 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 25.04.2022 r. 00:02:19- 00:31:09/

W związku epidemią C., wnioskodawca wracający w dniu 24.03.2020 r. ok. godziny 12.00 z zagranicy, po przekroczeniu granicy, został na lotnisku bezpośrednio poinformowany o objęciu go 14 - dniową kwarantanną. Wnioskodawca nie otrzymał informacji o końcu kwarantanny. Z lotniska został odwieziony do domu specjalnym transportem tak, aby nie korzystać z transportu publicznego.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 13.07.2022 00:02:15 -00:05:04 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 25.04.2022 r. 00:02:19- 00:31:09/

Wnioskodawca złożył do ZUS- u za pośrednictwem platformy wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego. Okres, za który złożył wniosek obejmował 15 dni kalendarzowych od 24.03 do 15 dnia kalendarzowego w południe.

/ zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 13.07.2022 00:02:15 -00:05:04 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 25.04.2022 r. 00:02:19- 00:31:09/

Wnioskodawca w rozmowie telefonicznej, po interwencji ZUS w kwietniu 2020 r. wyjaśniał, iż złożył wniosek w tej formie odnośnie 15 dni, bo nie otrzymał żadnej oficjalnej informacji o objęciu go kwarantanną. Pracownik organu zakomunikował mu, że okres kwarantanny będzie liczony od 24 marca 2020. Wnioskodawca miał wówczas stwierdzić, że mu to obojętne od jakiej daty organ będzie liczył okres kwarantanny, bo i tak za okres późniejszy wystąpi o zasiłek opiekuńczy w związku z zamknięciem przedszkola córki.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 13.07.2022 00:02:15 -00:05:04 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 25.04.2022 r. 00:02:19- 00:31:09/

Następnie w związku z zamknięciem przedszkoli, wnioskodawca złożył wniosek o przyznanie zasiłku opiekuńczego z tytułu opieki nad 5 letnią córką za okres dalszy, tj. pierwotnie od 8 kwietnia 2020 r., a potem wobec stanowiska ZUS, że jest objęty kwarantanną od dnia przekroczenia granicy, tj. od 24 kwietnia 2020 r., również za dzień 7 kwietnia 2020 r.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 13.07.2022 00:02:15 -00:05:04 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 25.04.2022 r. 00:02:19- 00:31:09/

Organ rentowy w dniach: 19-05-2020r. i 09-07-20r. dokonał wypłaty J. K. zasiłku chorobowego z tytułu odbytej kwarantanny po przekroczeniu granicy za okres od 24-03-2020r. do 06-04-2020r. (14 dni) - wniosek z dnia 25.03.2020r. oraz zasiłku opiekuńczego z tytułu sprawowania opieki nad dzieckiem w wieku do lat 8 w związku z zamknięciem z powodu (...)19 żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola lub szkoły których dziecko uczęszcza za okres od 07-04-2020r. do 20-04-2020r. w łącznej kwocie: 6.543,32 zł - podstawy wymiaru w wysokości 8.763,40 zł (stawka dzienna w wysokości 233,68 zł). Ustalając uprawnienia do zasiłku chorobowego uwzględniono podleganie przez J. K. dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 18-06-2019r. i biorąc do podstawy wymiaru składki za miesiące: (...) - (...).

/ bezsporne/

W dniu 9 kwietnia 2020 r. wnioskodawca wystąpił do ZUS z wnioskiem o zwolnienie go z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek za marzec –maj 2020 r.

/ bezsporne, nadto wniosek k. 30-32/

W dniu 24.05.2020r. zostały utworzone systemowo noty umorzenia za m-c 03/2020 zgodnie z przepisami ustawy z dnia 2 marca 2020r. -tzw. covidowej (Dz. U z 2020r., poz.374 z późn. zm.), wg kompletu dokumentów rozliczeniowych, zaewidencjonowanych na dzień rozpatrywania wniosku - informacja o zwolnieniu przesłana do płatnika składek w dniu 10.06.2020r. na (...). W dniu 23.06.2020r. została przesłana informacja na (...) o zwolnieniu z opłacania

należności z tytułu składek za m-c 05/2020. Natomiast w dniu 20.09.2020r. płatnik składek został z urzędu zwolniony z opłacania należności z tytułu składek za m-c 04/2020 - informacja została wysłana w dniu 24.09.2020r. elektronicznie na Platformę Usług (...).

W czerwcu 2020 r. wnioskodawca otrzymał decyzję z ZUS o tym, że jest zwolniony z obowiązku opłacenia składek za marzec i maj 2020 r. Za kwiecień 2020 r. decyzja ZUS dotycząca zwolnienia wnioskodawcy z obowiązku opłaty składek została podjęta we wrześniu 2020r..

/ informacja o zwolnieniu z obowiązku opłacenia składek za marzec 2020 r. z 10.06.2020 k. 33, informacja o zwolnieniu z obowiązku opłacenia składek za kwiecień 2020 r. z 24.09. 2020 k. 34, informacja w przedmiocie zwolnienia wnioskodawcy z opłacenia składek za maj 2020 r. k. 23 akt ZUS, k. 35, decyzja z dnia 16.06.2020 r. w przedmiocie umorzenia postępowania w sprawie rozpatrzenia wniosku z 9.04.2020 o zwolnienie z opłacenia należności z tytułu składek za kwiecień 2020 r. wobec ich opłacenia 28.05.2020 r., raport rozliczeń (...) k. 36, pismo ZUS k. 29 zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 13.07.2022 00:02:15 -00:05:04 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 25.04.2022 r. 00:02:19- 00:31:09/

W związku z wątpliwościami dotyczącymi wnioskowanego przez J. K. okresu kwarantanny - 15 dni (od 24-03-2020r. do 07-04-2020r.), pismem z 22-06-2020r. Oddział wystąpił do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ł. o informację o okresie odbytej kwarantanny.

/bezsporne; nadto pismo w aktach rentowych załączonych do akt sprawy XU 982/20/

W dniu 03-07-2020r. do Oddziału wpłynęła informacja Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ł. z 30-06-2020r. (znak: (...). (...).153.2020) o tym, że J. K. został objęty kwarantanną po przekroczeniu granicy w okresie od dnia 25-03-2020r. do 07.04.2020r.

/ bezsporne, nadto pismo w aktach rentowych załączonych do akt sprawy XU 982/20/

W związku z powyższym organ uznał, iż za dzień 24-03-2020r. zasiłek chorobowy za czas kwarantanny jest nienależny i powinna zostać opłacona za ten dzień składka na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe.

/bezsporne/

Wnioskodawca nie opłacił w terminie do 15.04.2020 składki za dzień 24.03.2020r., bowiem zwolniono go z tego obowiązku. Składka została uregulowana w dniu 15.10.2020 r.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 13.07.2022 00:02:15 -00:05:04 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 25.04.2022 r. 00:02:19- 00:31:09, wniosek o niewyrażenie zgody na opłacenie składki po terminie k. 51 akt ZUS /

Decyzją z dnia 12.10.2020r. ((...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł.:

1. odmówił J. K. prawa do zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego z tytułu odbytej kwarantanny po przekroczeniu granicy od 24-03-2020r. do 06-04-2020r.,
2. odmówił J. K. prawa do zasiłku opiekuńczego z funduszu chorobowego z tytułu sprawowania opieki nad dzieckiem w wieku do lat 8 w związku zamknięciem z powodu (...)19 żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza od 07-04-2020r. do 20-04-2020r.,
3. zobowiązał J. K. do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego od 24-03-2020r. do 06-04-2020r. kwocie: 3.271,66 zł oraz zwrotu zasiłku opiekuńczego z funduszu chorobowego od 07-04-2020r. do 20-04-2020 kwocie 3.271,66 zł oraz do zapłaty odsetek.

/bezsporne; a nadto decyzja k. 25-29 ak1 ZUS/

Sprawa z odwołania wnioskodawcy od decyzji z dnia 12.10.2020r. ((...)) toczy się w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia X Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygn. akt: 982/20 - rozprawa odroczone bez terminu.

/bezsporne; dokumentacja w załączonych aktach sprawy X U 982/20/

Wcześniejszą decyzją z dnia 17.06.2020r. ((...)) odmówiono wnioskodawcy prawa do zasiłku opiekuńczego za okres od 27-04-2020r. do 30-04-2020r., ponieważ z posiadanej dokumentacji w dacie wydania decyzji z dnia 17.06.2020r. wynikało, że wnioskodawca od 21.04.2020r. nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Decyzja została poddana kontroli Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi X Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, który nieprawomocnym wyrokiem z dnia z dnia 19.10.2020r. (sygn. akt: X U 571/20) - przyznał wnioskodawcy prawo do zasiłku opiekuńczego za okres od 27.04.2020r. do 30.04.2020r., stwierdzając podleganie dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w miesiącu 04/2020r.

Od wyroku Sądu Rejonowego została w dniu 23.11.2020r. złożona apelacja organu rentowego. Organ zarzucił, że wyrok sądu nie jest prawidłowy z uwagi na fakt, że już po zamknięciu rozprawy - w dniu 05.10.2020r. - wydano decyzję z dnia 12.10.2020r., którą odmówiono wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego z tytułu odbytej kwarantanny w okresie od 24.03.2020r. do 06.04.2020r. i prawa do zasiłku opiekuńczego za okres od 07.04.2020r. do 20.04.2020r. i zobowiązano do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za ten okres.

Jest to nowa okoliczność w sprawie, na którą nie można było się powołać w toku postępowania sądowego przed Sądem I - instancji w postępowaniu o sygn. akt: X U 571/20, gdyż rozprawa została zamknięta w dniu 05.10.2020r. jedynie wyrok ogłoszono w dniu 19.10.2020r. Decyzja z dnia 12.10.2020r. ma zatem wpływ na wydane rozstrzygnięcie przez Sąd Rejonowy oraz na uzasadnienie zaskarżonej decyzji z dnia 17.06.2020r., gdyż faktycznie wnioskodawca nie podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 01.03.2020r.

W związku z powyższym wniesiono o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania, ponieważ zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości z uwzględnieniem decyzji z dnia 12.10.2020r. (mającej wpływ na decyzję z dnia 17.06.2020r.), bądź o zawieszenie postępowania apelacyjnego do czasu uprawomocnienia się decyzji z dnia 12.10.2020r.

Sąd Okręgowy postanowieniem z 23.12.2020r. zawiesił postępowanie w sprawie drugoinstancyjnej o sygn. akt: VIII Ua 123/20.

/bezsporne; dokumentacja w załączonych aktach sprawy XU 571/20 i VII Ua 123/20/

W dniu 29.09.2020r. została wydana kolejna decyzja organu rentowego o przyznaniu zasiłku opiekuńczego za okres od 04.05.2020r. do 08.05.2020r. od podstawy wymiaru wynoszącej 2.706,23 zł, ponieważ uznano, że J. K. podlega nieprzerwanie ubezpieczeniu chorobowemu dopiero od dnia 01-05-2020r.

Podstawa wymiaru przysługującego zasiłku opiekuńczego została ustalona zatem od najniższej kwoty podstawy wymiaru zasiłku stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe za miesiąc 05/2020 tj. od kwoty 3.136,20zł po odliczeniu kwoty odpowiadającej 13,71% tej podstawy.

Sprawa z odwołania wnioskodawcy od powyżej decyzji toczy się w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi X Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygn. akt: X U 939/20 - postanowieniem z 15.12.2020r. również zawieszono postępowanie.

/ bezsporne, dokumenty w załączonych aktach sprawy XU 939/20/

Decyzją z dnia 16.12.2020r. (...) organ rentowy odmówił J. K. prawa do zasiłku opiekuńczego za dzień 24-03-2020r. Z posiadanej dokumentacji wynika, że roszczenie o wypłatę zasiłku opiekuńczego za dzień 24-03-2020r. J. K. zgłosił w dniu 04-12-2020r. (zaraz po tym jak doręczono mu decyzję o braku prawa do zasiłku chorobowego), czyli po upływie 6 miesięcy od 24.03.2020r.

Sprawa z odwołania wnioskodawcy od powyższej decyzji toczy się w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi X Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygn. akt: X U 32/21 - postanowieniem z 23.02.2021r. zawieszono postępowanie.

/ bezsporne; nadto zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 13.07.2022 00:02:15 -00:05:04 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 25.04.2022 r. 00:02:19- 00:31:09/

Wnioskodawca nie składał wcześniej wniosku o zasiłek opiekuńczy za ten dzień, bowiem przyznano mu za ten sam dzień prawo do zasiłku chorobowego.

/ zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 13.07.2022 00:02:15 -00:05:04 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 25.04.2022 r. 00:02:19- 00:31:09/

W dniu 28.04.2021r. wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o wyrażenie zgody na opłacenie po terminie składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za 03/2020 r. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że składa wniosek w związku z zarządzeniem Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w sprawie X U 32/21. Wnioskodawca wyjaśnił, że 12.10.2020r. Zakład odmówił mu prawa do zasiłku za okres od 24.03.2020r. do 20.04.2020r., powołując się na fakt zniżenia podstawy wymiaru składek w związku z uwzględnieniem dnia 24.03.2020r. jako dnia pozostawania na kwarantannie. W przebiegu ubezpieczenia wnioskodawca nigdy wcześniej nie występował o wyrażenie zgody na opłacenie składki po terminie.

/bezsporne; wniosek k. 1-3 i 39-41 akt ZUS, wniosek o niewyrażenie zgody na opłacenie składki po terminie k. 51 akt ZUS/

Wskazana przez wnioskodawcę przyczyna nieopłacenia w terminie składek za 03/2020 r. nie została przez ZUS uznana za okoliczność, która uzasadniałaby pozytywne rozpatrzenie wniosku, szczególnie, że wnioskodawca wystąpił z wnioskiem wskutek odmowy wypłaty zasiłku chorobowego i opiekuńczego. W ocenie organu za negatywnym rozpatrzeniem wniosku przemawiał fakt, że wnioskodawca był świadomy konsekwencji prawnych związanych z niedotrzymaniem terminu płatności składek, polegających na ustaniu z mocy ustawy dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Dobrowolne ubezpieczenie chorobowe wygasa bowiem, gdy niedotrzymany został termin zapłaty składki. Ustawodawca uznał, że osoba która oczekuje od organu rentowego świadczeń, zobowiązana jest opłacić składki w ustawowym terminie i prawidłowej wysokości. Dodatkowo organ uznał, że jeżeli osoba prowadząca działalność gospodarczą nie jest w stanie wywiązać się z obowiązku terminowego opłacania składek, to nie ma obowiązku do tego ubezpieczenia przystąpić, bowiem ma charakter dobrowolny. Pismem z 28.05.2021r. J. K. został poinformowany, że zgoda na opłacenie w terminie składek za 03/2020r. nie została wyrażona z powyższych przyczyn oraz że ustalo dla niego dobrowolne ubezpieczenie chorobowe w miesiącach 03/2020 r. i 04/2020 r.

/wniosek o niewyrażenie zgody na opłacenie składki po terminie k. 51 akt ZUS, pismo z dnia 28.05.2021 r. k. 53 akt ZUS/

W dniu 04.05.2021r. pełnomocnik wnioskodawcy - radca prawny T. K. złożył wniosek o wydanie decyzji ustalającej okresy podlegania ubezpieczeniom przez wnioskodawcę.

/wniosek k. 43-49 akt ZUS/

W rozpoznaniu wskazanego wniosku wydano zaskarżoną decyzję.

/ bezsporne; decyzja k. 51-61 akt ZUS/

Dokumenty rozliczeniowe za m-c 03/2020r. z numerem „01” (pierwotne deklaracje) zostały złożone przez płatnika składek J. K. w dniu 03.04.2020r.

Dokumenty rozliczeniowe za m-c 03/2020 z numerem „02” (korekty) zwiększające wymiar składek złożono w dniu 22.10.2020r.

Dokumenty rozliczeniowe za m-c 03/2020 - (...) z numerem „03” (kolejne korekty) zwiększające wymiar składek złożono w dniu 31.05.2021r.

Pierwotnie wnioskodawca złożył deklarację zaznaczając, iż powinien podlegać ubezpieczeniu i opłacać składki za okres od 1 do 23.03 – deklarację tą złożył w terminie - do 15.04. Następnie po uzyskaniu informacji co do zmiany stanowiska ZUS, jego księgowy złożył korektę deklaracji zgodnie, z którą wobec stanowiska ZUS powinien opłacić składkę od 1 do 24.03., jednocześnie wtedy złożył też wniosek o wypłatę świadczenia opiekuńczego za dzień 24.03. W momencie składania korekty deklaracji za marzec 2020 r. (tj. w październiku 2020 r.) fizycznie na koncie wnioskodawcy funkcjonowała nadpłata, która pokrywała różnice w zakresie ewentualnie należnej składki.

/pismo ZUS k. 29, zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 13.07.2022 00:02:15 -00:05:04 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 25.04.2022 r. 00:02:19- 00:31:09/

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny między stronami. Istotne w sprawie okoliczności zostały ustalone na podstawie ww. dowodów z dokumentów, których treści strony nie kwestionowały oraz wiarygodne zeznania wnioskodawcy które nie zostały w żaden sposób podważone przez organ rentowy.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają, stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych Dz.U. z 2022 r. poz. 1009 t.j., obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu, a także - w myśl art. 11 ust. 2 - na swój wniosek dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu. Objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem następuje od dnia wskazanego we wniosku, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony (art. 14 ust. 1a).

Z art. 47 ust. 1 pkt 1 w brzmieniu obowiązującym w spornym okresie od 19.02.2020 r. Dz.U. z 2020 r. poz. 266 t.j. wynika, że płatnik składek, będący osobą fizyczną opłacający składkę wyłącznie za siebie, przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż do 10 dnia następnego miesiąca, do 5 dnia następnego miesiąca - dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych, do 15 dnia następnego miesiąca - dla pozostałych płatników.

Zgodnie z dyspozycją art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych również we wskazanym brzmieniu ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz chorobowe, o których mowa w ust. 1 ustają :

- 1) od dnia wskazanego we wniosku o wyłączenie z tych ubezpieczeń, nie wcześniej jednak niż od dnia w którym wniosek został złożony,
- 2) od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie (...) w uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek ubezpieczonego, może wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie (...),
- 3) od dnia ustania tytułu podlegania tym ubezpieczeniom.

Należy zauważyć, iż art. 14 ustawy wymieniał trzy, niezależne od siebie okoliczności, przy zaistnieniu których ustaje ubezpieczenie, czyli:

1. z woli płatnika na jego wniosek,
2. z powodu nieopłacenia składki należnej za jeden miesiąc,
3. wobec ustania tytułu podlegania ubezpieczeniu.

Z uwagi na nieopłacenie składki w terminie ustaje ubezpieczenie z mocy samego prawa. W takiej sytuacji nie jest potrzebne cofanie wniosku o objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym.

Oczywistym jest, iż przez pojęcie nieopłacenia składek na dobrowolne ubezpieczenie społeczne należy rozumieć nie tylko nie opłacenie tej składki w ogóle, ale również kilkudniowe opóźnienie w opłacie składek, jak również i jej opłacenie z uchybieniem terminu, czy też w niepełnej wysokości (podobne stanowisko zajął S.A. w Ł. w wyroku z dnia 28.04.2000r. III AUa 88/00 OSA 2001/1/1; S.A. w K. w wyroku z dnia 27.04.2000r. III AUa 66/00 OSA 2001/9/32). Należna składka to ta, która powinna być zapłacona. Jeżeli składka nie jest należna, a więc mniejsza niż należna, to dobrowolne ubezpieczenie chorobowe ustaje z mocy ustawy. Taki pogląd wyraził także Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 kwietnia 2012 r. (II UK 188/11, LEX nr 1217208).

Osoba składająca wniosek o objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym i oczekująca świadczeń od organu rentowego, zobowiązana jest do opłacania składek na to ubezpieczenie w terminie i we właściwej wysokości (podobne stanowisko zajął S.A. w W. III AUa 1514/99 OSA 2001/4/15).

Przymiotem wszelkich ubezpieczeń dobrowolnych jest to, że ubezpieczenie takie jest kontynuowane, jeżeli składki na to ubezpieczenie są opłacane w terminie i we właściwej wysokości. A zatem wnioskodawca zdając sobie z tego sprawę winien dokonywać wpłat składek w przewidzianym przepisami prawa terminie oraz w określonych przez przepisy wysokościach, nadto liczyć się z konsekwencjami uchybień w tym zakresie. Przy tym wszelkie okoliczności związane z brakiem prawidłowego regulowania tych zobowiązań winny zostać uwzględnione przez ZUS przy wydaniu decyzji w tym przedmiocie. Jednakże w uzasadnionych przypadkach, mimo opóźnienia z zapłatą składki, ZUS może na wniosek zainteresowanego wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie.

Podkreślić należy, że kwestia zgody, bądź odmowy ZUS, na opłacenie składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe po terminie nie wymaga wydania przez Zakład decyzji. Ustawa systemowa przewidziała bowiem wydawanie decyzji w sprawach objętych przepisem art. 83 ust. 1, jak również w innych konkretnie wymienionych sprawach, określonych w przepisach ustawy (art. 24 ust. 1). W tych to sprawach ustawa zastrzega dla ubezpieczonych (płatników) prawo do odwołania się od wydanej decyzji do właściwego Sądu.

Istotnym dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie jest także to, że na mocy przepisów rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 1 września 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie chorób zakaźnych powodujących powstanie obowiązku hospitalizacji, izolacji lub izolacji w warunkach domowych oraz obowiązku kwarantanny lub nadzoru epidemiologicznego (Dz. U. poz. 1506) w związku z § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 7 marca 2020 r. w sprawie wykazu chorób powodujących powstanie obowiązku kwarantanny lub nadzoru epidemiologicznego oraz okresu obowiązkowej kwarantanny lub nadzoru epidemiologicznego, Dz. U. poz. 376) oraz w związku z art. 1 ust. 1 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 870) i art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w zw. z art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 870): osobie, która została objęta kwarantanną w związku z podejrzeniem zakażenia koronawirusem, zasiłek chorobowy należy wypłacić od dnia rozpoczęcia kwarantanny - wskazanego w decyzji Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego do dnia zakończenia kwarantanny, zasiłek chorobowy z tytułu niemożności wykonywania

pracy w związku z zaistnieniem sytuacji określonych w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi przysługuje, jeżeli zostanie wydana decyzja o skierowaniu na obowiązkową kwarantannę albo ubezpieczony zostanie poddany kwarantannie, zasiłek chorobowy oraz zasiłek opiekuńczy przysługuje osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, z późn. zm.), zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy na dzień wydania zaskarżonej decyzji, wobec stanowiska Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ł. z 30-06-2020r. (znak: (...). (...).153.2020) o tym, że J. K. został objęty kwarantanną po przekroczeniu granicy w okresie: dopiero od dnia 25-03-2020r. do 07.04.2020r. (do podstaw kwestionowania, którego Sąd w niniejszym procesie nie ma żadnych uprawnień, mimo tego, iż już w dniu przekroczenia granicy wnioskodawca niewątpliwie mógł stanowić zagrożenie epidemiczne) za dzień 24-03-2020r. powinna zostać opłacona składka na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. Kwestia braku podania wnioskodawcy kwarantannie w dniu 24.03.2020 r. wobec stanowiska Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ł. jest jasna i bez jego wzruszenia, brak podstaw do czynienia w tym przedmiocie ustaleń odmiennych.

W konsekwencji wnioskodawca nie opłacił w terminie składki za dzień 24.03.2020r., niemniej jednak nie należy tracić z pola widzenia istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności, które temu towarzyszyły.

Podkreślić należy, iż w dniu 9 kwietnia 2020 r. wnioskodawca wystąpił do ZUS z wnioskiem o zwolnienie z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek za marzec –maj 2020 r. na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem , przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19 innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych(Dz. U z 2020 r. poz 347 ze zm). W dniu 24.05.2020r. zostały utworzone systemowo noty umorzenia za m-c 03/2020 zgodnie z przepisami ustawy z dnia 2 marca 2020r. -tzw. covidowej (Dz. U z 2020r., poz.374 z późn. zm.) wg kompletu dokumentów rozliczeniowych zaewidencjonowanych na dzień rozpatrywania wniosku -informacja o zwolnieniu została przesłana do płatnika składek w dniu 10.06.2020r. na (...). W dniu 23.06.2020r. wnioskodawcy została przesłana informacja na (...) o zwolnieniu z opłacania należności z tytułu składek za m-c 05/2020. Natomiast w dniu 20.09.2020r. płatnik składek został z urzędu zwolniony z opłacania należności z tytułu składek za m-c 04/2020 - informacja została wysłana w dniu 24.09.2020r. elektronicznie na Platformę Usług (...). Mając to na uwadze stwierdzić należy, iż na dzień wydania zaskarżonej decyzji wnioskodawca został prawomocnie zwolniony z obowiązku opłacenia składek za okres marzec – maj 2020 r.

Odnosząc się do powyższego wskazać należy, że powszechnie przyjmuje się zasadę uwzględniania przez sądy skutków prawnych orzeczeń organów administracyjnych. Ma to swoje źródło w prawnym rozgraniczeniu drogi sądowej i drogi administracyjnej, czego wyrazem są art. 2 § 3 i art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. Jeśli zatem przez organ administracyjny – w tym ZUS – została wydana decyzja dotycząca praw lub obowiązków danej osoby, to w razie jej niezaskarżenia sąd musi mieć na względzie przy rozstrzyganiu innych spraw dotyczących tej osoby wynikający z niej stan prawny. Tak też wskazywał Sąd Najwyższy w wyroku z 29 stycznia 2008 r. (I UK 173/07, OSNP 2009/5–6/78), stwierdzając, że sąd ubezpieczeń społecznych jest związany ostateczną decyzją, od której strona ani nie wniosła odwołania, ani nie podważyła jej skuteczności w inny prawem przewidziany sposób. Znajduje tu bowiem zastosowanie zasada domniemania prawidłowości aktów administracyjnych, zgodnie z którą wywołują one skutki prawne i wiążą inne organy państwowe, w tym sądy. Zaniedbanie więc zaskarżenia decyzji ZUS mającej znaczenie niejako prejudycjalne uniemożliwia następnie kwestionowanie wynikających z niej skutków prawnych w innym postępowaniu. Sąd ubezpieczeń społecznych jest związany ostateczną decyzją organu rentowego, od której strona nie wniosła odwołania w trybie art. 477[9] KPC. (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 10 czerwca 2008 r. I UK 376/07 L. Numer 176287 wyrok SN - z dnia 13-06-2013 I UK 20/13 Legalis Numer 768509)

Od momentu wniesienia do sądu powszechnego odwołania od decyzji organu rentowego, o której stanowi art. 83 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, sprawa staje się sprawą cywilną i podlega rozpoznaniu według zasad właściwych dla tej kategorii spraw. Z uwagi na zasadę orzekania przez sąd w postępowaniu cywilnym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych o prawach lub obowiązkach stron na podstawie właściwych przepisów prawa

materialnego, wady decyzji wynikające z naruszeń przepisów postępowania przed organem rentowym pozostają zasadniczo poza zakresem jego rozpoznania /III AUa 328/21 - wyrok SA Szczecin z dnia 16-11-2021/. Sąd cywilny nie jest uprawniony do kwestionowania decyzji administracyjnej, w szczególności pod względem jej merytorycznej zasadności, i jest nią związany nawet w sytuacji, gdy w ocenie tego sądu decyzja administracyjna jest wadliwa merytorycznie /postanowienie Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 20 listopada 2013 r. II Ca 903/13 Legalis Numer 1534800/.

Podkreślić należy, iż decyzje dotyczące zwolnienia wnioskodawcy z obowiązku uiszczenia składek za okres marzec- maj w żaden sposób nie zostały wzruszone i są wiążące. Organ w żaden sposób wskazywał decyzji nie zmienił i nie uchylił. W konsekwencji nie sposób uznać, iż na wnioskodawcy w chwili wydania zaskarżonej decyzji spoczywał obowiązek uiszczenia składki za dzień 24.03.2020 r. i wskutek jej nieuiszczenia ww. wypadł z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego w kwestionowanym okresie.

Sąd nie traci przy tym z pola widzenia co podnosił organ rentowy, że zwolnienie wnioskodawcy z obowiązku opłacenia składek za okresy sporne nastąpiło na podstawie pierwotnie składanych deklaracji za miesiąc marzec, natomiast później wnioskodawca składał korektę deklaracji ze zmianą podstawy wymiaru składek. Jednakże nie należy pomijać – co już podnoszono – że wspomniana korekta deklaracji nie stanowiła żadnego asumptu do zmiany, czy uchylenia wskazanych decyzji przez sam organ rentowy. Dodatkowo zaznaczyć należy też, iż organ nie wykazał, że zwolnienie z obowiązku uiszczenia składek byłoby nieuprawnione przy uwzględnieniu stanu faktycznego jaki miał miejsce po złożeniu korekt. Tym samym argumentacja organu, że powstałe zaległości na skutek złożenia korekt dokumentów rozliczeniowych (...) nr 3 złożone po dniu rozpatrzenia wniosku o umorzenie na wyższe kwoty, płatnik winien niezwłocznie uregulować, nie może przynieść spodziewanych przez stronę skutków procesowych.

Ponadto w ocenie Sądu Okręgowego, nawet gdyby nie zgodzić się z powyższą argumentacją, na gruncie rozpoznawanej sprawy nie zachodziły podstawy do braku udzielenia płatnikowi zgody na opłacenie po terminie składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za marzec 2020 r.

Odnosząc się do kwestii zasadności odmowy „przywrócenia terminu” do opłacenia składek stwierdzić należy, iż decyzja ta wprawdzie pozostawiona została do uznania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, niemniej jednak nie może być ona całkowicie dowolna, a powinna uwzględniać okoliczności konkretnej sprawy, zwłaszcza przyczyny uchybienia terminu.

W ustawie przesłanką "wyrażenia zgody" na opłacenie składki po terminie jest wystąpienie "uzasadnionych przypadków". Przyznanie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych uznania w uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu wniosku o wyrażenie zgody nie jest zatem niczym nieskrępowane. Przyznana kompetencja winna być wykonywana według sprawdzalnych, sprawiedliwych kryteriów. W doktrynie prawa administracyjnego przyjmuje się, że uznaniowość decyzji nie oznacza dowolności w ich podejmowaniu. Użyte w przepisie art. 14 ust. 2 pkt 2 określenie "może" nie oznacza pełnej dowolności. Nie ma przy tym znaczenia, czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje odrębną decyzję czy też rozstrzyga daną kwestię jako przesłankę wydania decyzji o określonej treści. W tym drugim przypadku, w razie poddania decyzji kontroli sądowej, badanie obejmuje wszystkie okoliczności, także te, które stanowiły przesłanki zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Trzeba wskazać, że przepis art. 14 ust. 2 pkt 2 u.s.u.s. nie powinien być traktowany z nadmiernym rygoryzmem, w tym znaczeniu, że niejako automatycznie prowadzi do wyłączenia z ubezpieczenia, bez względu na okoliczności. Trzeba zatem wziąć pod uwagę te szczególne wypadki, gdy z przyczyn niezależnych w danym miesiącu uiszczenie składki nie następuje. Jest to tym bardziej uzasadnione, gdy niedopatrzenie to zostaje naprawione, nie ma ono charakteru działania specjalnego, mającego niejako "oszukać" system ubezpieczeń społecznych, a nadto w historii płatnika zdarzenie to jest jednorazowe –sporadyczne / tak SA w Lublinie w wyroku z dnia 22 lipca 2015 r, III AUa 387/15, LEX nr 1770999/.

Należy również wskazać, iż przesłanki stanowiące o możliwości przywrócenia terminu do opłacenia składek są całkowicie odmienne, od przywrócenia terminu w rozumieniu art. 168 kpc, który to termin do dokonania czynności

procesowej może być przywrócony, jeżeli strona uchybiła terminowi bez swojej winy. W powoływanym przepisie brak jest takiej przesłanki, a zatem należy domniemywać, że ZUS może przywrócić termin do opłacenia składki, w zależności od stanu faktycznego, również w sytuacji, gdy jej nieopłacenie nastąpiło np. z winy nieumyślnej ubezpieczonego, chociażby w postaci lekkomyślności.

W ocenie Sądu Okręgowego rozstrzygnięcie organu rentowego w przedmiocie odmowy wnioskodawcy przywrócenia terminu do opłacenia składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe jest nieprawidłowe.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy w istocie wnioskodawca jako podmiot profesjonalnie wykonujący działalność gospodarczą winien działać w świetle obowiązujących przepisów i liczyć się z konsekwencją ich niedopełnienia, niemniej jednak w ocenie sądu w okolicznościach sprawy trudno obarczać go odpowiedzialnością za brak uiszczenia składki w terminie.

Po pierwsze podnieść należy iż z chwilą przekroczenia granicy około godz. 12.00 w południe 24.03.2020 r. wnioskodawca został natychmiast poinformowany o objęciu go kwarantanną na 14 dni i specjalnym transportem celem uniknięcia przemieszczania się środkami komunikacji publicznej, przewieziony do miejsca zamieszkania. Jednocześnie wnioskodawca nie otrzymał żadnego dokumentu potwierdzającego fakt i okres trwania kwarantanny. Był to okres – co powszechnie wiadomo- w którym restrykcje związane z pandemią były dopiero wdrażane, tym samym wobec takiego komunikatu wnioskodawca mógł być przekonany, iż okres kwarantanny uprawniający go do zasiłku chorobowego zaczyna obowiązywać już od dnia 24.03.2020 r., co determinowało podjęcie przez niego kolejnych działań tj. wystąpienie z wnioskiem o zasiłek chorobowy, zasiłek opiekuńczy na opiekę na córkę w związku z zamknięciem przedszkola na kolejne dni, oraz w związku z utratą możliwości zarobkowania wystąpienie z wnioskiem o zwolnienie z obowiązku uiszczenia składek za miesiące od marca do maja 2020 r. Znamionym jest również, iż początkowo sam organ rentowy, podobnie jak wnioskodawca liczył okres rozpoczęcia przez niego kwarantanny. Pracownik ZUS skontaktował się z wnioskodawcą w związku z określeniem przez ubezpieczonego we wniosku o zasiłek chorobowy 15- dniowego, zamiast 14 dniowego okresu kwarantanny (od 24.03 – 7.04.2020 r.) i uznał, że określenie daty początkowej tego przedziału jest prawidłowe co znalazło swe odzwierciedlenie w fakcie wypłaty wnioskodawcy w dniach: 19-05-2020r. i 09-07.2020r. odpowiednio zasiłku chorobowego z tytułu odbytej kwarantanny, po przekroczeniu granicy za okres od 24-03-2020r. do 06-04-2020r. (14 dni) oraz zasiłku opiekuńczego z tytułu sprawowania opieki nad dzieckiem w wieku do lat 8 w związku z zamknięciem z powodu (...)19 żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola lub szkoły których dziecko uczęszcza za okres od 07-04-2020r. do 20-04-2020r.

Po drugie, podkreślenia wymaga, iż organ rentowy dokonał wypłaty świadczeń bez jakiegokolwiek bardziej pogłębionej analizy okresu trwania kwarantanny wnioskodawcy, pomimo złożenia przez niego wyjaśnień w tym przedmiocie w rozmowie telefonicznej, a do formalnego ustalenia okresu trwania kwarantanny przystąpił dopiero - kierując w dniu 22.06.2020 r. zapytanie do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ł. w tym przedmiocie. Przy czym, miało to miejsce już po wypłacie zasiłku chorobowego i po formalnym zwolnieniu ubezpieczonego z obowiązku zapłaty składki za miesiąc marzec

2020 r. Istotnym jest też, iż wypłaty zasiłku opiekuńczego za okres od 07-04-2020r. do 20-04-2020r. dokonano 09-07.2020r. bezrefleksyjnie już po uzyskaniu z dniem 3.07.2020 r. informacji od Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ł., iż kwarantanna formalnie trwała od 25.03.2020 r. W ocenie sądu, w takim stanie rzeczy wnioskodawca mógł być przekonany, iż opłacał składki na ubezpieczenie chorobowe za marzec 2020 prawidłowo.

Nie budzą też zastrzeżeń sądu okoliczności jakie wnioskodawca podał we wniosku o wyrażenie zgody na opłacenie składki za marzec po terminie z dnia 28.04.2021 r. W uzasadnieniu wskazanego wniosku wskazał, że składa go w związku z zarządzeniem Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w sprawie X U 32/21. Wnioskodawca wyjaśnił, że 12.10.2020r. Zakład odmówił mu prawa do zasiłku za okres od 24.03.2020r. do 20.04.2020r. powołując się na fakt zaniżenia podstawy wymiaru składek w związku z uwzględnieniem dnia 24.03.2020r. jako dnia pozostawiania na kwarantannie. W istocie wnioskodawca wystąpił o przywrócenie terminu, wskutek odmowy prawa do zasiłku chorobowego i opiekuńczego jakie miało miejsce decyzją z dnia 12.10.2020r., ale nie należy zapominać, iż składkę opłacił 15.10.2020 r. zaraz po tym jak dowiedział się o kwestionowaniu przez organ dnia

24.03.2020 r. jako okresu przebywania na kwarantannie. Wcześniej nie miał żadnej wiedzy w tym przedmiocie, a wobec postępowania ZUS, który po udzieleniu przez niego telefonicznych wyjaśnień w zakresie określenia 15, a nie 14 dniowego okresu kwarantanny uznał za zasadne wypłacić mu to świadczenie 19-05-2020r., począwszy od dnia 24.03.2020 r., a potem 10.06.2020 r. zwolnił go z obowiązku opłacenia składki za marzec, mógł pozostawać w usprawiedliwionym przekonaniu iż jego postępowanie nie było nieprawidłowe – nie zaniżył świadomie składki za jeden dzień kalendarzowy marca 2020 r.

Jeszcze raz podnieść należy, iż przepis art. 14 ust. 2 pkt 2 nie wymaga, aby dany przypadek był wyjątkowy i szczególnie uzasadniony, niezawiniony. Przez przypadek uzasadniony rozumieć należy taki, który obiektywnie usprawiedliwia i tłumaczy dlaczego składka nie została opłacona należycie. Trzeba mieć zatem na uwadze te wypadki, gdy z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego, w danym miesiącu uiszczenie składki następuje z uchybieniem terminu, nie ma ono charakteru działania specjalnego /III AUa 529/19 - wyrok SA Białystok z dnia 10-10-2019, III AUa 670/20 - wyrok SA Białystok z dnia 10-12-2020/.

W ocenie Sądu uznać należy, iż działanie wnioskodawcy polegające na opłaceniu składek i złożeniu wniosków o wypłatę zasiłków chorobowego i opiekuńczego z uwzględnieniem konkretnych dat bez wyjaśnienia kwestii, konkretnie od kiedy udzielono mu kwarantanny wiązało się z pewnym formalnym niedociągnięciem. Powyższe jednak w kontekście działania służb na lotnisku, które poinformowały go o kwarantannie od chwili przekroczenia granicy, działania organu rentowego, który uznał jego wyjaśnienia w tych okolicznościach sprawy za wystarczające dla wypłaty świadczeń i zwolnił go z obowiązku opłacenia składki za miesiąc marzec 2020r. w żadnym razie nie może być traktowane jako działanie zawinione, celowe, działanie specjalne, rażąco niedbałe, spowodowane tylko jego oczywistym zaniedbaniem.

Znamiennym jest też, co niesporne, iż z dotychczasowego przebiegu ubezpieczenia wynika, że przez długi już okres uiszczania składek ubezpieczeniowych z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej, wnioskodawca po raz pierwszy wystąpił o zgodę na opłacenie składki po terminie. Wobec tego odwołujący się nie może być więc uznany za płatnika jakkolwiek nadużywającego rzeczzonego uprawnienia, a przez to za płatnika obarczającego ZUS dokonywaniem dodatkowych czynności - rozpatrywaniem jego wniosków - które, gdyby nie jego oczywiste zaniedbania w płatnościach, nie miałyby miejsca.

Należy też zważyć, iż płatnik niezwłocznie w dniu 15.10.2020 r., gdy tylko z treści decyzji z dnia 12.10.2020 r. zorientował się, że organ uznaje za konieczne uiszczenie składki – mimo, iż sam zwolnił go z tego obowiązku uregulował różnicę. Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy należy dojść zatem do przekonania, że w odniesieniu do wnioskodawcy zaistniał uzasadniony przypadek, pozwalający na wyrażenie zgody na opłacenie składki na ubezpieczenie chorobowe za sporny okres po terminie. Uchybienie w opłaceniu składek miało charakter incydentalny i niezwłocznie zostało usunięte. Dlatego też w ocenie Sądu należało przywrócić wnioskodawcy termin do zapłaty składki, za marzec 2020 r.. a co za tym idzie uznać, że także w okresie od 1 marca do dnia 30 kwietnia 2020 r. podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie (...) §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., w zw § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 roku , poz. 265 z późn. zm.).

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. ZUS (k.55) przez PP, wypożyczając akta ZUS

29.08.22r.